

Arrest

nr. 179 425 van 14 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 juli 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 27 juli 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 2 september 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 19 november 2015 en op 18 mei 2016.

1.3. Op 23 augustus 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 24 augustus 2016 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Mogadishu in 1967. U bent van Ashraf origine. Uw moeder is Majerteen. Twee jaar na uw geboorte zijn uw ouders uit elkaar gegaan en vertrok u samen met uw moeder naar Godob Gacma Fale behorend tot het platteland van Burtinle, een provincie van Puntland. U woonde daar bij uw oom. Op dertienjarige leeftijd verloor u uw moeder. U huwde een tijd later met een man van de Hawiye – Sa'ad clan. Uw man werkte in Galkayo als tussenhandelaar in de veehandel. U bleef op het platteland wonen en zorgde voor verschillende dieren. U verklaart dat jullie zeer rijk werden. Uw man werd ziek en om zijn behandeling te betalen verkocht hij alle dieren. Hij kocht in Galkayo ook een magazijn en startte een groothandel op. Bij zijn overlijden zette u de zaak verder. U kreeg het al vlug aan de stok met uw schoonbroer. Hij perste u af en vroeg u telkens om geld. Twee jaar na het overlijden van uw man huwde u opnieuw, ditmaal met een man van de Ashraf-stam. De problemen met uw ex-zwager werden enkel erger. U was vijf maanden zwanger toen uw exzwager naar uw magazijn kwam om geld te vragen. U verklaarde geen geld te hebben omdat u nog niets verkocht had en gaf ook niets. Daarop werd u in de buik gestoken met een bajonet. U bloedde hevig maar kon tijdig naar het ziekenhuis gebracht worden. U verloor uw ongeborn kind. U revalideerde vier maanden en ging daarna terug werken. U ging ook naar Ethiopië waar u een maand verbleef en tevens een visum voor België aanvroeg. Dit werd afgewezen. U keerde terug en na ongeveer een maand brak uw ex-schoonbroer uw arm. U besloot om iemand anders in uw zaak te laten werken en ging vaak bij de burens toen uw ex-schoonbroer u zocht. Een zestal maanden voor uw vertrek vertrok uw tweede man omdat hij bedreigd werd door uw ex-schoonbroer. Op 17 juli 2015 werd u beschoten door uw ex-schoonbroer en daarbij werd uw dochter gedood. U kon ternauwernood ontsnappen. U verliet het land op 21 juli 2015 en kwam in België aan op 26 juli 2015 waar u op 27 juli 2015 asiel vroeg bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een document neer waarin staat dat u besneden bent. Verder legt u ook een medisch document neer waarin de littekens op uw lichaam beschreven zijn.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS, gehoorverslag dd. 19 november 2015, p. 2-3 en CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in de stad Galkayo. Uw kennis aangaande de gebeurtenissen in de stad, de geografie en de politieke structuur van de stad is uitermate beperkt en op een aantal vlakken foutief.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u niet zo goed lijkt te weten waar zich de grens tussen Puntland en Galmudug bevindt. In het gehoor bij het CGVS dd. 19 november 2016 stelt u dat u aan de kant van Galmudug woont (CGVS, gehoorverslag dd. 19 november 2015, p. 6). U verklaart tevens in hetzelfde gehoor dat u in de wijk Israac Hore, of Oude Israac woonde (CGVS, gehoorverslag dd. 19 november 2015, p. 9). Uit informatie blijkt echter dat alle Israac-wijken aan de zijde van het door Puntland gecontroleerde deel van Galkayo liggen. Uw verklaring dat uw woonplaats in het door Somalië gecontroleerde deel van Galkayo en Galmudug ligt, is dus niet in overeenstemming te brengen met informatie van het CGVS. Daarnaast stelt u eveneens dat de wijk Hormar volledig aan de zijde van Galmudug ligt terwijl uit informatie blijkt dat een deel van Hormar aan de zijde van Puntland bevindt (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 17). Daaraan toegevoegd dient ook opgemerkt te worden dat u in eerste instantie stelt dat de grens tussen de wijken Nieuw Garsoor en Nieuw Israac loopt, terwijl uit informatie blijkt dat deze wijken deel uitmaken van eenzelfde gebied en niet gescheiden worden door de grens tussen Puntland en Galmudug. Om verduidelijking gevraagd ontkent u dat de grens daartussen loopt (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 17-18). Dat u niet op de hoogte bent van de plaats waar de grens tussen Puntland en Galmudug ligt is gezien het belang van de plaats van deze grens helemaal niet aannemelijk. U verklaart namelijk zelf ook dat er niemand van de andere kant deze grens kan oversteken zonder vermoord te worden (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 16). Het is merkwaardig dat u niet op de hoogte bent van zaken die een elementair deel van uw leefwereld uitmaken. Als groothandelaar in Galkayo met een inkomen van 2500 dollar per maand kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u ooit in Galkayo heeft gewoond of er recent van afkomstig bent. Er dient eveneens opgemerkt te worden dat ook uw geografische kennis van de stad Galkayo op vele vlakken foutief is. Zo verklaart u uitdrukkelijk dat Galkayo een provincie is en geen district, terwijl uit informatie blijkt dat dit naast een stad ook een district is (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 4 en 5). Verder blijkt u de verschillende districten van uw provincie te kennen maar u heeft u geen enkel idee welke districten er rond uw eigen provincie liggen. Op de vraag of u aangrenzende provincies van uw eigen provincie kent, kunt u evenmin antwoord geven (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 9). Het is niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van aangrenzende districten van het district Galkayo en aangrenzende provincies van de provincie Mudug. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen woonachtig te zijn geweest in Galkayo in de laatste jaren voor uw vertrek naar België.

Daarnaast dient ook opgemerkt te worden dat uw kennis aangaande de plaatselijke en lokale politici uitermate beperkt en op vele vlakken foutief is. U kent een paar namen van presidenten maar gevraagd naar verduidelijking gevraagd kan u geen enkele extra informatie geven over de namen die u gaf (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 9-10). Gevraagd naar gouverneurs in uw provincie stelt u van beide zijden de namen van de gouverneurs gehoord te hebben. Echter naast de bijnaam Bile, waarover u verder weinig weet te vertellen, kent u geen andere gouverneur van uw provincie (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 10). Bovendien verklaart u verder in het gehoor bij het CGVS dd. 18 mei 2016 dat hij de burgemeester van Galkayo was (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 11). Aangezien dit twee verschillende functies zijn, zijn deze verklaringen onmogelijk met elkaar in overeenstemming te brengen. De informatie die u wel geeft over de burgemeesters van Galkayo geeft is geenszins overtuigend en evenmin correct. U verklaart naast Bile enkel Tigey te kennen als burgemeester van de stad Galkayo (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 11-12). Van Tigey, waarvan u de volledige naam niet kent, blijkt uit informatie echter dat hij in 2012 de gouverneur van Mudug voor Puntland was. Verder kan in informatie van het CGVS geen persoon met de naam Bile die in de laatste jaren burgemeester van Galkayo zou zijn geweest worden teruggevonden. Uit informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt immers dat Abdirahman Mohamud Haji Hassan, welke in 2009 burgemeester werd van de stad, werd in augustus 2011 opgevolgd door Saeed Abdi Farah. Deze werd dan weer in februari 2013 opgevolgd door Ahmed Ali Salaad. Het is uitermate opmerkelijk dat u geen enkele burgemeester van de stad Galkayo kent en evenmin kan zeggen wie de gouverneurs van uw provincie waren, zeker omdat u verklaart de laatste zeven jaar voor uw vertrek, dus sinds midden 2008, in de stad Galkayo in de provincie Mudug gewoond te hebben. Hoewel niet kan verwacht worden dat u alle plaatselijke politici kent, kan wel verwacht worden dat u enkele van de belangrijke politici in uw regio op lokaal niveau kan benoemen en meer informatie kan geven over de personen in kwestie. Uw kennis met betrekking tot de politieke machthebbers in Galkayo en de provincie Mudug overtuigt dus geenszins.

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat u niet op de hoogte bent van de aanslagen en aanvallen in de stad Galkayo en regio in de periode dat u beweerde daar woonachtig te zijn. In het eerste gehoor bij het CGVS dd. 19 november 2015 stelt u dat er veel aanslagen waren in Galkayo. Gevraagd naar verduidelijking verklaart u op de hoogte te zijn van een aanslag waarbij twee bekende Puntlanders, Said Loghool en Ato Nugaal, gedood werden. Uw bent echter niet in staat het incident in de tijd te situeren (CGVS, gehoorverslag dd. 19 november 2015, p. 27-28). Het is eveneens opmerkelijk dat u naar aanleiding van het tweede gehoor bij het CGVS dd. 18 mei 2016, waar meer verduidelijking gevraagd werd aangaande de verschillende aanslagen, slechts een aantal aanslagen kunt opsommen die plaatsvonden in Galkayo. Over deze aanslagen kunt u dan weer geen concrete, duidelijke en correcte informatie geven. Van de aanslag op een hotel die u vermeldt blijkt u niet te weten waar deze plaatsvond, wie het er het slachtoffer van werd of wat de naam van het hotel was. Ook met betrekking tot de aanslag aan de zijde van Puntland kan u niet zeggen wie de slachtoffers waren of waar dit exact gebeurde (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 13). U stelt ten slotte dat er veel mannen zijn omgekomen bij een aanslag die lang geleden plaatsvond zonder verdere informatie te verschaffen over deze aanslag (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 14). Omdat u zelf geen aanslagen aanbracht, werd u vervolgens gevraagd of u aanslagen herinnerde op belangrijke plaatsen in de stad. Daarop stelt u dat er een aanslag op de gevangenis was. U weet echter niet wat de naam van die gevangenis is en geeft evenmin aan wanneer deze aanslag plaatsvond (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 15). Vervolgens werd u gevraagd of er aanslagen op radiostations plaatsvonden in de periode dat u in Galkayo woonachtig was. U antwoordt met de vraag waar dit dan zou zijn (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 15-16). Uit informatie blijkt nochtans dat er een aantal aanvallen waren op radiostations in Galkayo en dat bij deze aanslagen verschillende journalisten gedood werden. U werd eveneens specifiek gevraagd of er aanslagen of aanvallen geweest zijn op gebouwen van de regering (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 16). Uitgezonderd een aanslag op het huis van Qaydiid, waarvan u niet weet wanneer deze plaatsvond, bent u niet op de hoogte van andere aanslagen (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 16). Nochtans blijkt uit informatie dat de adjunct-commissaris van de politie in februari 2013 aangevallen werd in het centrale politiestation in Galkayo. Ten slotte weet u evenmin of er ooit aanslagen waren op buitenlanders in uw regio (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 16). Uit informatie blijkt nochtans dat in april 2014 twee buitenlanders die voor de VN werkten, gedood werden in de luchthaven van Galkayo. In december 2009, kwamen zeven Pakistaanse predikanten om bij een aanslag op een moskee in Galkayo. Dat u nooit hoorde over deze gebeurtenissen is niet aannemelijk. Geconfronteerd met het feit dat u weinig informatie kunt geven over aanslagen in uw regio stelt u dat u niet geïnteresseerd was in deze gebeurtenissen en dat u zelf bang was (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 21). Deze verklaring kan echter niet overtuigen aangezien de veranderingen in de veiligheidssituatie van de stad Galkayo van groot belang zijn voor het dagelijkse leven in de stad.

Ten slotte bent u niet op de hoogte van het feit dat er verschillende bezoekers van verschillende regeringen waren in de periode dat u daar woonachtig was. U verklaart dat er buitenlanders kwamen naar het ziekenhuis maar weet niet wie dat was. U stelt dit niet te weten of er mensen van de regering kwamen omdat u niet in politiek geïnteresseerd was (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 16). Uit informatie blijkt echter dat in september 2011 de toenmalige eerste minister van Somalië, Abdiweli Mohamed Ali Gas, op bezoek was in Galkayo. In maart 2013 kwam de toenmalige Somalische eerste minister, Abdi Farah Shirdon, op bezoek in Galkayo. In juli 2013 kwam de president van Jubaland, Sheikh Ahmed Mohamed Islam Madobe dan weer op bezoek. Geconfronteerd met het ontbreken van kennis aangaande dit onderwerp stelt u dat u niets te maken had met politiek en dat u altijd gewerkt hebt (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 20). Het is echter niet aannemelijk dat u van dermate belangrijke gebeurtenissen, die gepaard gingen met veiligheidsmaatregelen en met een dermate belangrijke impact op het dagelijkse leven, niet op de hoogte zou zijn.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Galkayo gelegen in de regio Galmudug. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielerlaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Galkayo heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 18 mei 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 18, p. 20 en p. 22). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 18). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 22). U verklaart altijd in Galkayo gewoond te hebben en in de laatste jaren nergens elders gewoond te hebben (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 18 en p. 20). U verklaart eveneens zeer veel dingen vergeten te zijn (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 22). Deze verklaringen kunnen echter niet overtuigen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen

moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Uit uw verklaringen blijkt dat u voor u in Galkayo gewoond zou hebben, u het grootste deel van uw leven in Godod Gacma Fale in de provincie Burtinle, Puntland gewoond hebt. Volledigheidshalve wordt dus ook de veiligheidssituatie in Puntland toegevoegd.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Puntland en Somaliland" dd. 15 juli 2015) blijkt dat de situatie in de delen van Puntland die onder de controle van de overheid staan stabiel is dan in Zuid- en Centraal-Somalilië. De uitzonderingen zijn delen van het kustgebied en het Galgala-gebergte. Al-Shabaab Northeast (ASNE) is in 2014 opnieuw actiever geworden in Puntland. De strijdkrachten van Puntland lanceren in 2014 en opnieuw in 2015 meermaals een offensief om ASNE uit hun basissen in het Galgala-gebergte te verdrijven. In het Galgala-gebergte zijn er meerdere gevechten tussen de strijdkrachten van Puntland en ASNE. ASNE voerde het aantal aanslagen met IED's op. De aanslagen van ASNE, en soms ook onbekende gewapende mannen, zijn in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, meestal politie of leger, en één aanslag is gericht tegen een voertuig van de VN. Het aantal burgers dat hierbij gedood of verwond wordt, blijft beperkt. Er zijn in 2015 ook enkele doelgerichte moorden in Puntland, bijvoorbeeld op een parlements lid of op twee personen die ASNE beschuldigt van samenwerking met de overheid. Er doet zich ook geweld tussen personen van verschillende clans voor, waarbij er soms ook enkele doden vallen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er actueel in Puntland geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel is er voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), betwist verzoekster de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt zij een poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen. Verzoekster meent dat zij voldoende informatie heeft gegeven waaruit blijkt dat zij wel degelijk van Galkayo afkomstig is en zij citeert in dit verband een aantal passages uit het gehoorverslag. Waar haar wordt verweten dat zij bepaalde dorpen en grenzen niet kan situeren, werpt verzoekster op dat bij een herkomstcheck de vragen niet eenzijdig mogen zijn en dat van de asielzoeker evenmin een encyclopedische kennis van zijn omgeving kan worden verwacht. Zij verwijst in dit verband naar een advies aan UNHCR van professor Abbink, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, waarin wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse van de antwoorden op vragen naar dorpen en clans. Verzoekster wijst er te dezen nog op dat zij een ongeletterde vrouw is die nooit heeft gestudeerd en op het platteland is opgegroeid. Uit het gehoor blijkt bovendien dat zij het onderscheid tussen steden, provincies en districten niet goed kent. Zij acht het dan ook niet ernstig om de bestreden beslissing te baseren op haar gebrek aan geografische kennis, zonder

hierbij rekening te houden met haar specifiek profiel. Verzoekster stelt dat zij naar haar beste kunnen heeft getracht te antwoorden op de vragen van het Commissariaat-generaal en zij volhardt wel degelijk van Galkayo afkomstig te zijn. Zij laakt dat het Commissariaat-generaal zich enkel focust op de vragen die zij niet kon beantwoorden en een groot stuk van het gehoor – waar zij wel degelijk correcte antwoorden gaf – naast zich neerlegt. Zij poneert dat zij vreest voor haar leven indien zij gedwongen wordt terug te keren naar haar land van herkomst en meent dan ook in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus, minstens voor de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en artikel 3 EVRM, voert verzoekster aan dat zij verschillende littekens heeft als gevolg van de mishandelingen door haar zwager en dat zij hiervan verschillende medische stukken heeft neergelegd, stukken welke het Commissariaat-generaal echter gewoonweg naast zich neerlegt. Zij betoogt dat het louter hebben van deze verwondingen al een grote aanwijzing is dat zij in het verleden onmenselijke en vernederende behandelingen heeft ondergaan en dat haar littekens aldus een begin van bewijs van haar vluchtrelaas vormen. Ter staving van haar betoog verwijst zij naar twee recente arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, met name het arrest I. v. Sweden (arrest van 5 september 2013) en het arrest R.J. c. France (arrest van 19 september 2013). Volgens verzoekster houdt deze Europese rechtspraak in dat een medisch attest de bewijslast in asielzaken kan omkeren. Zij verduidelijkt dat het aan een asielzoeker toekomt om het risico op vervolging te bewijzen en een waarachtig asielaanvraag neer te zetten maar als deze asielzoeker een medisch attest neerlegt waaruit fysieke sporen of psychische problemen blijken van vroegere vervolgingen, het dan aan de asielinstanties toekomt om dit grondig te onderzoeken. Verzoekster is dan ook van mening dat haar uitwijzing naar Somalië een schending van artikel 3 EVRM inhoudt en vraagt daarom haar asielaanvraag grondig te onderzoeken in het licht van de geattesteerde medische aandoeningen en in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in dit opzicht. Zij betoogt dat de cumul van de algemene slechte veiligheid in Somalië, haar specifieke toestand en het bewijs van de in het verleden opgelopen fysieke en psychische pijn moeten leiden tot een erkenning als vluchteling en dat het, volgens het Commissariaat-generaal, lacunaire karakter van haar asielaanvraag niet kan volstaan om zware twijfels te hebben over de oorzaak van de talrijke littekens die zij vertoont.

2.3.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een advies van UNHCR in de zaak RvV 44.916.

Ter terechtzitting legt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet een aanvullende nota met nieuwe elementen neer. Het betreft een aantal licenties verstrekt door de stad Galkayo met vertaling in het Nederlands, een verklaring van de Ummadda basisschool in Galkayo waarin wordt bevestigd dat verzoeksters kinderen op deze school hebben gezeten met vertaling in het Nederlands, een medisch verslag dd. 14 september 2015, een kennisgeving van weigering visumaanvraag door de Belgische ambassade te Addis-Abeba, een schrijven van verzoeksters broer in het kader van haar visumaanvraag en een attest van het vluchtelingenkamp Mustaqbal 2 te Galkayo waarin wordt gesteld dat verzoeksters kinderen en kleinkinderen sinds 6 november 2016 in dit kamp verblijven.

2.3.2. Op 7 november 2016 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen worden: het “EASO Country of Origin Information Report: Somalia – Security Situation” van februari 2016 en de COI Focus “Somalië. Veiligheidsincidenten in Puntland in 2016” van 1 juni 2016.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omdat (i) zij niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Galkayo gelegen in de regio Galmudug zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de feiten die zich volgens haar verklaringen in deze regio hebben voorgedaan daar (1) zij niet zo goed lijkt te weten waar zich de grens tussen Puntland en Galmudug bevindt, (2) haar geografische kennis van de stad Galkayo op vele vlakken foutief is, (3) haar kennis aangaande de plaatselijke en lokale politici uitermate beperkt en op vele vlakken foutief is, (4) zij niet op de hoogte is van de aanslagen en aanvallen in de stad Galkayo en regio in de periode dat zij beweerde daar woonachtig te zijn en (5) zij niet op de hoogte is van het feit dat er verschillende bezoekers van verschillende regeringen waren in de periode dat zij daar woonachtig was en (ii) uit haar verklaringen blijkt dat zij voor zij in Galkayo zou gewoond hebben het grootste deel van haar leven in Godob Gacma Fale in de provincie Burtinle, Puntland gewoond heeft, waar blijkens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij

de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet zodat er actueel voor burgers uit Puntland geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 23 augustus 2016 (CG nr. 1518084), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij/zij aantonen dat zijn/haar aanvraag gerechtvaardigd is. Verzoekster moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Haar verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.6. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonde. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al

naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.7. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeksters Somalische nationaliteit in de bestreden beslissing niet wordt betwist. *In casu* dient na de lezing van het administratief dossier evenwel te worden besloten dat verzoekster middels haar verklaringen niet aannemelijk maakt gedurende de laatste jaren voor haar vertrek naar België woonachtig te zijn geweest in de stad Galkayo gelegen in de regio Galmudug zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de feiten die zich volgens haar verklaringen in deze regio hebben voorgedaan, met name de mishandelingen door haar ex-zwager.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.7.1. Immers, waar zij betoogt dat zij voldoende informatie heeft gegeven waaruit blijkt dat zij wel degelijk van Galkayo afkomstig is, zij er vooreerst op wijst dat zij de rondom gelegen dorpen kent en zij te dezen een passage uit het gehoorverslag citeert, dient erop gewezen dat zij met de in het verzoekschrift geciteerde passage verwijst naar haar verklaringen omtrent de omgeving van het dorp Godob Gacma Fale, waar zij kort na haar geboorte met haar moeder ging wonen en waar zij ook het grootste deel van haar leven zou gewoond hebben: “(...) Geboren in MOG maar dan verhuisd? Ik was twee jaar, mijn ouders zijn toen gescheiden. Ik had een broertje en twee broers, 3 broers dus. Nadat ze gescheiden zijn ben ik met mijn moeder meegegaan en mijn 3 broers zijn bij mijn vader gebleven. (...) – naar waar bent u gegaan? We zijn naar het platteland gegaan. – kunt u wat meer uitleg geven waar deze plaats gelokaliseerd is? Het is heel ver in de provincie. Heel ver in Galkayo. Mijn oom woont daar. (...) – Kunt u dorpen opsommen die rondom die plaats liggen? Daar heeft u waterputten maar geen dorpen. – Wat zijn de dichtstbijzijnde dorpen dan? Godod Iyo Gaxan Anfale. Ceel Gerdi is ook niet zo ver vandaan. Het is dichtbij. Ceel Gerdi is dichtbij aan de kant van Galkayo.” (administratief dossier, stuk 10, p. 3-4). Het hoeft geen betoog dat verzoekster met het verwijzen naar deze verklaringen geenszins aantoonbaar dat zij wel degelijk in de laatste jaren voor haar vertrek naar België in de stad Galkayo woonachtig is geweest.

2.7.2. Doorslaggevend om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoeksters beweerde verblijf in de stad Galkayo is de vaststelling dat verzoekster niet blijkt te weten waar zich de grens tussen Puntland en Galmudug bevindt. De Raad treedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar dienaangaande in de bestreden beslissing wordt uiteengezet: “(...) In het gehoor bij het CGVS dd. 19 november 2016 stelt u dat u aan de kant van Galmudug woont (CGVS, gehoorverslag dd. 19 november 2015, p. 6). U verklaart tevens in hetzelfde gehoor dat u in de wijk Israac Hore, of Oude Israac woonde (CGVS, gehoorverslag dd. 19 november 2015, p. 9). Uit informatie blijkt echter dat alle Israac-wijken aan de zijde van het door Puntland gecontroleerde deel van Galkayo liggen. Uw verklaring dat uw woonplaats in het door Somalië gecontroleerde deel van Galkayo en Galmudug ligt, is dus niet in overeenstemming te brengen met informatie van het CGVS. Daarnaast stelt u eveneens dat de wijk Hormar volledig aan de zijde van Galmudug ligt terwijl uit informatie blijkt dat een deel van Hormar aan de zijde van Puntland bevindt (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 17). Daaraan toegevoegd dient ook opgemerkt te worden dat u in eerste instantie stelt dat de grens tussen de wijken Nieuw Garsoor en Nieuw Israac loopt, terwijl uit informatie blijkt dat deze wijken deel uitmaken van eenzelfde gebied en niet gescheiden worden door de grens tussen Puntland en Galmudug. Om verduidelijking gevraagd ontkent u dat de grens daartussen loopt (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 17-18). Dat u niet op de hoogte bent van de plaats waar de grens tussen Puntland en Galmudug ligt is gezien het belang van de plaats van deze grens helemaal niet aannemelijk. U verklaart namelijk zelf ook dat er niemand van de andere kant deze grens kan oversteken zonder vermoord te worden (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 16). Het is merkwaardig dat u niet op de hoogte bent

van zaken die een elementair deel van uw leefwereld uitmaken. Als groothandelaar in Galkayo met een inkomen van 2500 dollar per maand kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u ooit in Galkayo heeft gewoond of er recent van afkomstig bent.” In acht genomen haar bewering dat zij in de laatste zeven jaren voor haar komst naar België in het door Somalië gecontroleerde deel van Galkayo en Galmudug heeft gewoond en gewerkt en mede gelet op het belang van de grens tussen Puntland en Galmudug, kan de stelling in het verzoekschrift dat verzoekster een ongeletterde vrouw is die nooit heeft gestudeerd en op het platteland is opgegroeid bezwaarlijk volstaan om haar onwetendheid en haar manifest foutieve verklaringen in dit verband te vergoelijken.

2.7.3. De ongeloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden verblijf in de stad Galkayo wordt andermaal bevestigd door de vaststelling dat haar kennis aangaande de plaatselijke en lokale politici uitermate beperkt en op vele vlakken foutief is, zoals wordt toegelicht in de bestreden beslissing: “(...) U kent een paar namen van presidenten maar gevraagd naar verduidelijking gevraagd kan u geen enkele extra informatie geven over de namen die u gaf (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 9-10). Gevraagd naar gouverneurs in uw provincie stelt u van beide zijden de namen van de gouverneurs gehoord te hebben. Echter naast de bijnaam Bile, waarover u verder weinig weet te vertellen, kent u geen andere gouverneur van uw provincie (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 10). Bovendien verklaart u verder in het gehoor bij het CGVS dd. 18 mei 2016 dat hij de burgemeester van Galkayo was (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 11). Aangezien dit twee verschillende functies zijn, zijn deze verklaringen onmogelijk met elkaar in overeenstemming te brengen. De informatie die u wel geeft over de burgemeesters van Galkayo geeft is geenszins overtuigend en evenmin correct. U verklaart naast Bile enkel Tigey te kennen als burgemeester van de stad Galkayo (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 11-12). Van Tigey, waarvan u de volledige naam niet kent, blijkt uit informatie echter dat hij in 2012 de gouverneur van Mudug voor Puntland was. Verder kan in informatie van het CGVS geen persoon met de naam Bile die in de laatste jaren burgemeester van Galkayo zou zijn geweest worden teruggevonden. Uit informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt immers dat Abdirahman Mohamud Haji Hassan, welke in 2009 burgemeester werd van de stad, werd in augustus 2011 opgevolgd door Saeed Abdi Farah. Deze werd dan weer in februari 2013 opgevolgd door Ahmed Ali Salaad. Het is uitermate opmerkelijk dat u geen enkele burgemeester van de stad Galkayo kent en evenmin kan zeggen wie de gouverneurs van uw provincie waren, zeker omdat u verklaart de laatste zeven jaar voor uw vertrek, dus sinds midden 2008, in de stad Galkayo in de provincie Mudug gewoond te hebben. Hoewel niet kan verwacht worden dat u alle plaatselijke politici kent, kan wel verwacht worden dat u enkele van de belangrijke politici in uw regio op lokaal niveau kan benoemen en meer informatie kan geven over de personen in kwestie. Uw kennis met betrekking tot de politieke machthebbers in Galkayo en de provincie Mudug overtuigt dus geenszins.” Waar verzoekster er in het verzoekschrift op wijst dat zij de namen van de presidenten van Galmudug en Puntland kon noemen, slaagt zij er niet in afbreuk te doen aan het geheel van deze vaststellingen en overwegingen, die door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.7.4. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geheel voorbij gaat aan de vaststellingen dat (1) zij niet op de hoogte is van de aanslagen en aanvallen in de stad Galkayo en regio in de periode dat zij beweerde daar woonachtig te zijn en (2) zij niet op de hoogte is van het feit dat er verschillende bezoekers van verschillende regeringen waren in de periode dat zij daar woonachtig was. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en bijdragen aan het besluit dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Galkayo gelegen in de regio Galmudug, blijven aldus onverminderd staande en worden beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.7.5. De vaststellingen en overwegingen onder punt 2.7.2. tot en met 2.7.4. volstaan naar het oordeel van de Raad om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar verblijf in de stad Galkayo in de laatste jaren voor haar vertrek naar België. De overwegingen in de bestreden beslissing waar wordt gesteld “Er dient eveneens opgemerkt te worden dat ook uw geografische kennis van de stad Galkayo op vele vlakken foutief is. Zo verklaart u uitdrukkelijk dat Galkayo een provincie is en geen district, terwijl uit informatie blijkt dat dit naast een stad ook een district is (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 4 en 5). Verder blijkt u de verschillende districten van uw provincie te kennen maar u heeft u geen enkel idee welke districten er rond uw eigen provincie liggen. Op de vraag of u aangrenzende provincies van uw eigen provincie kent, kunt u evenmin antwoord geven (CGVS, gehoorverslag dd. 18 mei 2016, p. 9). Het is niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van aangrenzende districten van het district Galkayo en aangrenzende provincies van de

provincie Mudug." zijn dan ook bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op deze motieven kan bijgevolg niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

2.7.6. Raad stelt vast dat verzoekster voor het overige in voorliggend verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, het minimaliseren van de vaststellingen van de bestreden beslissing en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt de geloofwaardigheid van haar verklaringen te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

2.8. Verzoekster voert geen verweer tegen de overwegingen in de bestreden beslissing dat het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn, dat het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië dan ook essentieel is, dat een asielzoeker met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet dan ook niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist, dat zij zelf het bewijs van een dergelijk verband met haar persoon onmogelijk maakt door geen duidelijkheid te scheppen over haar voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië, dat het Commissariaat-generaal aldus in het ongewisse verkeert over waar zij voor haar aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden en om welke redenen zij haar werkelijke streek van herkomst verlaten heeft, dat zij door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt en dat uit haar verklaringen blijkt dat zij voor zij in Galkayo zou gewoond hebben het grootste deel van haar leven in Godob Gacma Fale in de provincie Burtinle, Puntland gewoond heeft zodat volledigheidshalve nog kan worden opgemerkt dat er blijkens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier actueel in Puntland geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet zodat er actueel voor burgers uit Puntland geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Ook deze pertinente motieven blijven derhalve overeind en worden door de Raad overgenomen.

2.9. De door verzoekster bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze de appreciatie van haar asielaanvraag kunnen ombuigen.

2.9.1. Wat betreft het attest waaruit blijkt dat verzoekster een besnijdenis type 3 heeft ondergaan, kan worden opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de vermindering kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. Verzoekster haalde ten overstaande van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overigens geen enkel element aan dat bij haar een zodanige vrees kan opwekken dat deze zou doen veronderstellen dat een terugkeer naar Somalië ondenkbaar zou zijn wegens de gevolgen van haar besnijdenis in het verleden. Integendeel, zij verklaarde uitdrukkelijk dat er in haar hoofde geen

vrees bestaat omwille van de besnijdenis die zij in het verleden heeft ondergaan (administratief dossier, stuk 10, p. 21).

2.9.2. De als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde kennisgeving van weigering visumaanvraag door de Belgische ambassade te Addis-Abeba en het schrijven van verzoeksters broer in het kader van haar visumaanvraag zijn niet dienstig voor de beoordeling van de feiten die aan de grondslag liggen van verzoeksters asielrelaas.

2.9.3. De licenties verstrekt door de stad Galkayo en de verklaring van de Ummadda basisschool in Galkayo waarin wordt bevestigd dat verzoeksters kinderen op deze school hebben gezeten, vermelden als hoofding allen "Puntland overheid in Somalië". Ook het vluchtelingenkamp Mustaqbal 2 te Galkayo, waar verzoeksters kinderen en kleinkinderen sinds 6 november 2016 zouden verblijven, zou blijken de hoofding op het voorgelegde attest in Puntland gelegen zijn. Nochtans beweert verzoekster dat zij in het door Somalië gecontroleerde deel van Galkayo en Galmudug heeft geleefd. Verzoekster slaagt er aan de hand van deze stukken derhalve geenszins in haar geloofwaardigheid te herstellen. De vaststelling dat verzoeksters verklaringen niet te rijmen vallen met de inhoud van de door haar thans bijgebrachte stukken, volstaat naar het oordeel van de Raad om deze stukken elke bewijswaarde te ontzeggen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

2.9.4. Wat betreft het medisch verslag dd. 14 september 2015, wijst de Raad er in eerste instantie op dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin verzoekster haar verwondingen heeft opgelopen. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261).

In casu dient voorts te worden opgemerkt dat de omstandigheden waarin verzoekster haar verwondingen/littekens zou hebben opgelopen, zoals vermeld in het medisch rapport van dokter I.R., gebaseerd zijn op verzoeksters eigen verklaringen: *"Patiënte verklaart dat deze littekens het gevolg zijn van slagen en stampen 5j geleden (bovenste lich helft) en in juli 2015 (onderste lichaamshelft). Het abdominale litteken zou het gevolg zijn van een sectio 5j geleden (doodgeboorte foetus na slagen en verwondingen)."* De vaststellingen in het medisch attest, in het bijzonder wat betreft het abdominale litteken, kunnen bovendien geenszins verzoeksters verklaringen staven waar zij tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beweerde dat zij door haar ex-zwager in de buik werd gestoken met een bajonet (administratief dossier, stuk 1, p. 14 en p. 21). De Raad wijst er daarnaast op dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar beweerde verblijf in de stad Galkayo gedurende de laatste jaren voor haar komst naar België. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, heeft verzoekster de vaststellingen dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing op geen enkele wijze weerlegd of ontkracht. Daar geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen woonachtig te zijn geweest in Galkayo gelegen in de regio Galmudug in de laatste jaren voor haar vertrek naar België, kan evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens haar verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Haar asielrelaas is immers onlosmakelijk verbonden met haar beweerde verblijf in de stad Galkayo. De omstandigheden waarin verzoekster naar eigen zeggen haar littekens zou hebben opgelopen dienen aldus ongeloofwaardig te worden geacht, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat de in het medisch verslag vermelde littekens het gevolg zouden zijn van de door verzoekster aangehaalde feiten die zich in haar land van herkomst zouden hebben voorgedaan, met name mishandelingen door haar ex-zwager.

Wat betreft de verwijzing in het verzoekschrift naar twee arresten van het EHRM (I t. Zweden, nr. 61204/09 van 5 augustus 2013 en R.J. t. Frankrijk, nr. 10466/11 van 19 september 2013) die betrekking hebben op asielzoekers die sporen van marteling vertonen op hun lichaam, merkt de Raad op dat rekening werd gehouden met het door verzoekster neergelegde medisch verslag dat melding maakt van littekens op haar lichaam doch de Raad van oordeel is dat het medisch verslag van dokter I.R. geen

doorslaggevend bewijs vormt van de door verzoekster beweerde ondergane vervolging in haar land van herkomst, Somalië. Immers, zoals alle documenten, heeft ook dit medisch verslag een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermag dit medisch attest evenwel niet de geloofwaardigheid van het ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat elke asielaanvraag individueel en op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld.

Waar verzoekster nog betoogt dat haar uitwijzing naar Somalië een schending van artikel 3 EVRM inhoudt en daarom vraagt haar asielaanvraag grondig te onderzoeken in het licht van de geattesteerde medische aandoeningen en in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in dit opzicht, benadrukt de Raad dat ook het EHRM het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoekende partij legt. Artikel 3 EVRM vereist dat verzoekster doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Derhalve kan verzoekster niet volstaan met de blote bewering dat zij in geval van terugkeer naar Somalië een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan een in artikel 3 EVRM bedoelde behandeling om aan te tonen dat genoemd artikel zou zijn geschonden. Zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster op generlei wijze aan dat zij wordt vervolgd of geïsoleerd door haar autoriteiten of derden en dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in haar hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. Er zijn derhalve evenmin redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoekster in haar land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

2.10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.11. Waar verzoekster vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen teneinde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS